

INDEX:**blz**

Voorwoord:.....	1
Het genus Brotogeris:.....	2
Soortbeschrijving:	
B. tirica, Tirica parkiet.....	3
B. versicolorus, Witvleugelparkiet.....	4
B. versicolorus chiriri, Kanarievleugelparkiet.....	5
B. versicolorus behnii Behns kanarievleugelparkiet.....	6
B. pyrrhopterus, Vuurvleugelparkiet.....	7
B. jugularis, Toviparkiet.....	8
B. jugularis exsul, Oostelijke toviparkiet.....	9
B. canoptera, Kobaltvleugelparkiet.....	10
B. chrysopterus, Oanjevleugelparkiet.....	11
B. chrysopterus tuipara, Tuiparaparkiet.....	12
B. sanctithomae, Tuiparkiet.....	13

VOORWOORD

Binnen de parkietachtigen neemt de kweek van Zuid-Amerikaanse parkieten een steeds grotere vlucht. Het bestuur van de KMV-TP is dan ook voornemens om van een groot aantal van deze parkieten een soortbeschrijving samen te stellen. De soortbeschrijving van de Brotogerissoorten is daarbij een eerste aanzet.

Een werkgroep is samengesteld uit enkele keurmeesters van de KMV-TP en zij hebben deze soortbeschrijving doen ontstaan. Bovendien heeft de TC van de PSC hier inzage in gehad.

De medewerking aan deze standaard, van kwekers en kenners van de Brotogeris soorten, is als boeiend en leerzaam ervaren. Indien de werkgroep, uit naam van het bestuur van de Keurmeestervereniging Tropische vogels en parkieten informatie of medewerking verzocht aan collega hobbyisten, was dit nimmer vergeefs. Het is dan ook goed een ieder voor de bijdrage aan deze standaard te bedanken.

Zoals elke standaard, zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn, daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt het bestuur van de KMV-TP de hoop uit, dat deze soortbeschrijving stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Brotogerissoorten.

Bergen op Zoom, mei 2003

De KMV Tropische vogels en Parkieten.

HET GENUS BROTOGERIS

Tot het geslacht *Brotogeris* behoren de volgende soorten:

a. <i>B. tirica</i> ,	Tirica parkiet.
b. <i>B. versicolorus</i> ,	Witvleugelparkiet.
<i>B. versicolorus chiriri</i> ,	Kanarievleugelparkiet.
<i>B. versicolorus behni</i>	Behns kanarievleugelparkiet.
c. <i>B. pyrrhopterus</i> ,	Vuurvleugelparkiet.
d. <i>B. sanctithomae sanctithomae</i>	Tuiparkiet
<i>B. sanctithomae takatsukasea</i>	
e. <i>B. jugularis jugularis</i>	Toviparkiet
<i>B. jugularis exsul</i>	Oostelijke toviparkiet
f. <i>B. chrysopterus chrysopterus</i>	Oranjevleugelparkiet
<i>B. chrysopterus tuipara</i>	Tuipara parkiet
<i>B. chrysopterus chrysosema</i>	Goudvleugelparkiet
<i>B. chrysopterus solimoensis</i>	
<i>B. chrysopterus tenuifrons</i>	
g. <i>B. cyanoptera cyanoptera</i>	Kobaltvleugelparkiet
<i>B. cyanoptera gustavi</i>	
<i>B. cyanoptera beniensis</i>	

De hoofdkleur van deze soorten is groen. Hun voedsel bestaat voor een groot gedeelte uit zaden, bessen, bloesems van bomen en andere vruchten.

Verspreidingsgebied:

De vogels komen voor in een groot aantal Zuid-Amerikaanse landen, waaronder de meesten in Brazilië. Niet alle soorten komen in dezelfde landen voor.

TIRICA PARKIET (man en pop):

Wetenschappelijke naam: Brotogeris tirica.
Duits: Tirikasittich.
Engels: All-green parakeet.
Frans: Perruche tirica.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Oost- en Zuid- Brazilië

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS TIRICA

Geen.

MUTATIES VAN DE TIRICAPARKIET:

Voorzover bekend is er bij de Tiricaparkiet een mutatie opgetreden.

De blauwe mutatie is reeds gekweekt. Gelet op het feit, dat deze mutatie zeer zeldzaam is, wordt een beschrijving achterwege gelaten.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat: Ongeveer 23 cm.
Model: Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.
Staart: De vogel heeft t.o.v. het lichaam een vrij lange staart, ongeveer 11 cm.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker: Het voorhoofd is geelachtiggroen, de schedel groen, op de achterkop en nek groen met een blauwachtige waas. De teugel, oordekveren en wangen zijn geelachtig groen.
Vleugels: De vleugelbocht is olijfbruin en de kleine vleugeldekveren olijfbruin aangezet, terwijl de middelste en de grote vleugeldekveren groen zijn. De ondervleugeldekveren zijn geel. De handslagpennen zijn violetblauw met groene zoom. De grote slagpennen zijn groen
Lichaam: De hals, de bovenborst evenals de buik zijn geelachtig groen, de rug en de onderrugdekveren en de staartdekveren zijn donker groen. De dijen zijn groen.
Staart: De onderstaartdekveren zijn geelgroen, de staartveren zijn aan de bovenzijde donkergroen, aan de onderzijde mat blauwgroen. De vorm is lang en spits
Ogen: De naakte oogring is witachtig grijs, de iris is donkerbruin.
Poten: De poten zijn vleeskleurig.
Nagels: De nagels zijn vleeskleurig bruin
Snavel: De snavel is lichtbruin. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De Brotogeris tirica wordt als nominaatvorm omschreven.

Overige benamingen: Plain parakeet, Tirica parakeet.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

WITVLEUGEL PARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	<i>Brotogeris versicolorus versicolorus</i>
Duits:	Weissflügelsittich.
Engels:	White-winged parakeet.
Frans:	Perruche à ailes blanches.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Oost Ecuador, Noordoost Peru, Zuidoost Colombia en van Noord Brazilië tot Frans Guyana.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS VERSICOLORUS

Van de witvleugelparkiet zijn de volgende ondersoorten bekend:

- Brotogeris v. chiriri.* (Kanarievleugelparkiet) Deze wordt hierna apart beschreven
- Brotogeris v. behni.* Komt voor in Centraal en Zuid Bolivia en Noordwest Argentinië. Deze ondersoort lijkt veel op de kanarievleugelparkiet, maar is wat groter, ongeveer 24 cm. De groene bevedering is duidelijk geler getint, terwijl de kleur van de bevedering van het onderlichaam meer naar zeegroen neigt

MUTATIES VAN DE WITVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de witvleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 23 cm.
Model:	Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.
Staart:	De vogel heeft t.o.v. het lichaam een vrij lange staart, ongeveer 11 cm.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	De basiskleur is mat groen, voorhoofd en schedel zijn groen met blauwgrijzewaas, de achterkop en nek groen. De teugels, oordekveren, wangen en kin eveneens groen met een grijsblauwe waas.
Vleugels:	De vleugelbocht, de kleine en de middelste vleugeldekveren zijn donkergroen, de grote vleugeldekveren zijn geel en de handdekveren zijn donkerblauw. De eerste vier handslagpennen zijn donkerblauw, de overige wit, de armsgapen zijn witachtig geel.
Lichaam:	Hals en bovenborst zijn mat groen, onderborst en buik groen. De rug en onderrugdekveren zijn donkergroen, evenals de bovenstaartdekveren. De dijen zijn groen.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn groenblauw, de staartveren zijn groen, aan de onderzijde bleek blauwgroen.
Ogen:	De naakte oogring is vuil wit, de iris donkerbruin
Poten:	De poten zijn vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn vleeskleurig.
Snavel:	De snavel is hoornkleurig. De washuis boven de snavel is witachtig

Bijzonderheden:

De *Brotogeris v. versicolorus* wordt als nominaatvorm omschreven.

Overige benamingen: Geen.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

KANARIEVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris v. chiriri
Duits:	Kanarienvlügelsittich.
Engels:	Canary-winged parakeet.
Frans:	Perruche à ailes jaunes.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Oost- en Zuid Centraal Brazilië, Noord- en oost Bolivia, Paraguay, Noord Argentinië en Formosa.

MUTATIES VAN DE KANARIEVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de kanarievlugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 22 cm.
Model:	Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.
Staart:	De vogel heeft t.o.v. het lichaam een vrij lange staart, ongeveer 11 cm.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	De basiskleur is groen, voorhoofd en schedel geelgroen, teugel, wangen en keel zijn geelgroen.
Vleugels:	De vleugelbocht is groen. De vleugeldekveren zijn groen met een olijfachtige waas, de grote vleugeldekveren zijn geel, de handdekveren en de handslagpennen blauwgroen, de armslagpennen zijn groen.
Lichaam:	De veren van de keel, borst en buik zijn lichtgeelachtig groen, de mantel is lichtgroen, de onderrugdekveren en de bovenstaartdekveren zijn lichtgroen. De dijen zijn lichtgroen.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn groen, de staartveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde geelgroen met een blauwachtige waas.
Ogen:	De oogring is vuilwit de iris is donkerbruin.
Poten:	De poten zijn vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn vleeskleurig.
Snavel:	De snavel is lichtbruin. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De brotogeris v. chiriri is een ondersoort van de Brotogeris versicolorus.

Chiriri is een onomatopée, een klanknabootsend woord.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

Overige benamingen: Perruche à miroir jaune.

BEHNS KANARIEVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam: Brotogeris v. behni.
Duits: Behns Kanarienflügelsittich.
Engels: Behns parakeet.
Frans: Perruche à ailes jaunes de Behns.

VERSPREIDINGSGBIED:

Alleen bekend uit centraal en zuidelijk Bolivia, mogelijk ook uit Salta in noordwestelijk Argentinië.

MUTATIES VAN DE BEHNS KANARIEVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de Behns kanarievlugelparkiet geen mutaties opgetreden

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat: Ongeveer 24 cm.
Model: Hoewel het een vrij smalle vogel betreft, hetgeen geaccentueerd wordt door de vrij lange staart, mag het model niet iel zijn en dient aangepast te zijn aan het formaat.
Staart: De vogel heeft t.o.v. het lichaam een vrij lange staart, ongeveer 11 cm.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker: De basiskleur is groen, voorhoofd en schedel geelgroen, wangen, oorstreek, teugel en kin geelgroen.
Vleugels: De vleugelbocht is groen, de kleine en middelste vleugeldekveren, zijn groen olijf bewaasd, de grote vleugeldekveren zijn geel, de handdekveren en de handslagpennen blauwgroen, de grote slagpennen zijn groen.
Lichaam: De borst en buik zijn geelachtig groen, zwak blauwgroen bewaasd, dat echter niet bij alle exemplaren van deze soort even duidelijk is. De mantel is groen; de onderrugdekveren en de bovenstaartdekveren een nuance donkerder, de dijen zijn groen.
Staart: De onderstaartdekveren zijn groen de staartpennen zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde geelgroen met een blauwachtige waas.
Ogen: De naakte oogring is vuilwit, de iris is donkerbruin.
Poten: De poten zijn vleeskleurig.
Nagels: De nagels zijn vleeskleurig.
Snavel: De snavel is lichtbruin. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De Brotogeris v. behni is een ondersoort van de Brotogeris versicolorus
Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

VUURVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris pyrrhopterus.
Duits:	Feuerflügelsittich.
Engels:	Grey cheeked parakeet.
Frans:	Perruche à flancs orangés.

VERSPREIDINGSGEBIED:

West Ecuador en Noord- west Peru.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS PYRRHOPTERUS:

Geen.

MUTATIES VAN DE VUURVLEUGELPARKIET:

Bij de vuurvleugelparkiet is in 1984 de mutatie bont of gezoomd opgetreden. Niet bekend is geworden hoe deze mutatie vererft en evenmin of de mutatie bewaard is gebleven door het kweken van voldoende nageslacht. Een beschrijving is dan ook achterwege gelaten.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 20 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam; moet een robuuste indruk maken.
Staart:	Wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	De schedel en achterkop zijn blauwachtig groen, voorhoofd, nek, teugel, oordekveren wangen en kin zijn lichtgrijs.
Vleugels:	De kleine en middelste vleugeldekveren zijn olijfbuinachtig, de grote vleugeldekveren zijn groen. De handdekveren zijn donkerblauw en de handslagpennen zijn groen met een lichtblauwe was, terwijl de armslagpennen groen zijn. De ondervleugeldekveren en flanken zijn oranje.
Lichaam:	De hals, borst en buik, evenals de dijen zijn geelachtig groen, de rug, onderrugveren, evenals de bovenstaartdekveren zijn donkergroen.
Staart:	De onderstaartveren zijn geelachtig groen, de staartveren zijn groen aan de binnenzijde geelachtig gezoomd. De staart is wigvormig.
Ogen:	De naakte oogring is vuilwit, de iris donkerbruin.
Poten:	De poten zijn vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn hoornkleurig.
Snavel:	Deze is hoornkleurig, vrij lang en scherp gebogen. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De Brotogeris pyrrhopterus wordt als nominaatvorm omschreven.
Overige benamingen: Perruche Périco. Orange-flanked parakeet.
Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

TOVIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam: Brotogeris jugularis jugularis.
Duits: Tavisittich.
Engels: Orange-chinned parakeet.
Frans: Perruche Tovi.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Van Mexico tot Panama. Columbia en Venezuela.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS JUGULARIS.

Van de Toviparkiet is de volgende ondersoort bekend:

- a. Brotogeris j. exsul. Deze komt voor in Venezuela en Colombia in Arauca en ten noorden van Santander. De oranje keelvlak is kleiner en bleker. Rug en mantel zijn meer bruin tot olijfgroen.

MUTATIES VAN DE TOVIPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de toviparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat: Ongeveer 18 cm.
Model: Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.
Staart: Kort wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker: Voorhoofd, schedel, achterkop en nek zijn groen met een blauwe waas. De kinvlak is oranje en bestaat slechts uit een klein aantal veertjes (zeer variabel).

Vleugels: De kleine en middelste vleugeldekveren zijn groen. De handdekveren zijn violetblauw, de hand en armsgapveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde mat blauwgroen. De vleugelzoom en de ondervleugeldekveren zijn geel, de eerste grote ondervleugeldekveren zijn blauwgroen.

Lichaam: Het lichaam is overwegend groen van kleur. De hals en bovenborst geelachtig groen naar de onderbuik overgaand in groen, zwak blauw bewaasd, evenals de dijen.

Staart: De onderstaartdekveren zijn blauwgroen, de staartveren zijn aan de bovenzijde groen met blauwe waas, aan de onderzijde bleekblauwgroen. De staart is kort wigvormig.

Ogen: De naakte oogring is wit, de iris donkerbruin.

Poten: De poten zijn vleeskleurig.

Nagels: De nagels zijn hoornkleurig.

Snavel: Een vrij lange gebogen bovensnavel (kenmerkend voor Brotogeris) met daarin sluitende ondersnavel. De snavel is lichtbruin van kleur. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De Brotogeris jugularis jugularis wordt als nominaatvorm omschreven.

Overige benamingen: Perruche à menton orange, Tovi Parakeet, Goldkinnsittich.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

Oostelijke TOVIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris jugularis exsul.
Duits:	Ostlicher Tavisittich.
Engels:	Eastern orange-chinned parakeet.
Frans:	Perruche Tovi.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Komt voor in noordwestelijk Venezuela, tussen de Orinoco rivier in Guárico en Apure en de Cordillera de Mérida, en in Arauca in noordoostelijk Colombia.

MUTATIES VAN DE Oostelijke Toviparkiet:

Voorzover bekend zijn er bij de oostelijke Toviparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 18 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken
Staart:	Kort wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	Voorhoofd, schedel, achterkop en nek zijn groen met blauwe waas. De kinvlek is bleek oranje en is minder uitgebreid als bij de nominaatvorm.
Vleugels:	De kleine en middelste vleugeldekveren zijn donker olijfgroen, de grote vleugeldekveren zijn groen, de handdekveren zijn violetblauw, de hand en armsgapveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde mat blauwgroen. De vleugelzoom is geel. De totale ondervleugeldekveren zijn helder geel.
Lichaam:	De hals en de bovenborst zijn geelachtig groen overgaand op de buik in groen. De rugveren en onderrugveren zijn olijfgroen, de dijen zijn groen zonder blauwe waas.
Staart:	De korte wigvormige staart is aan de bovenzijde groen met blauwe waas, aan de onderzijde bleek blauwgroen. De onderstaartdekveren zijn groen zonder blauwe waas.
Ogen:	De naakte oogring is wit, de iris donkerbruin.
Poten:	De poten zijn vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn hoornkleurig.
Snavel:	De snavel is lichtbruin. De washuid boven de snavel is witachtig.

Bijzonderheden:

De Oostelijke Toviparkiet wordt als ondersoort van de *Brotogeris jugularis jugularis* omschreven. Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

KOBALTVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris cyanoptera.
Duits:	Blauflügelsittich.
Engels:	Cobalt-winged parakeet
Frans:	Perruche à ailes bleu.

VERSPREIDINGSGBIED:

Westelijk amazonegebied, van Zuid- Venezuela, Zuid- oost Colombia, Noord - oost Peru en oost Ecuador tot Bolivia.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS CYANOPTERA.

Van de Kobaltvleugelparkiet zijn de volgende ondersoorten bekend:

- Brotogeris c. gustavi. Deze ondersoort komt voor in Noord Peru, nabij de Huallaga rivier. Het voorhoofd is meer geelachtig groen
- Brotogeris c. beniensis. Deze ondersoort komt voor in Noord Bolivia. Hij is beduidend bleker van kleur dan de dan de ondersoort B.c. gustavi, in zijn geheel meer geelachtig groen.

MUTATIES VAN DE KOBALTVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de kobaltvleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 18 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.
Staart:	Kort wigvormig

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	Het voorhoofd is groengeel, de schedel, de achterkop en nek zijn groen met blauwachtige waas. De teugel is groengeel, de oordekveren en wangen zijn groen. Aan de kin bevindt zich een oranje vlek.
Vleugels:	De grote, middelste en kleine vleugeldekveren zijn donkergroen. De handdekveren en de armslagpennen zijn violetblauw, evenals de handslagpennen, doch deze zijn groen gezoomd. De onderzijde van de slagpennen is blauwgroen.
Lichaam:	Hals, boven en onderborst en de buik zijn groen evenals de dijen. De rugveren en onderrugveren zijn donkergroen.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn groen. De middelste staartveren zijn donkerblauw, de overige groen. De onderzijde van de staart is geelgroen. De staart is kort wigvormig.
Ogen:	De naakte oogring is wit, de iris donkerbruin.
Poten:	De poten zijn vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn hoornkleurig.
Snavel:	De snavel is hoornkleurig. De washuid is witachtig.

Bijzonderheden:

De Brotogeris cyanoptera wordt als nominaatvorm omschreven.

Overige benamingen: Deville's parakeet, Gustave's parakeet, Beni cobalt-winged parakeet.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

Poppen zijn meestal iets matter van kleur.

ORANJEVLEUGELPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris chrysopterus.
Duits:	Goldflügelsittich.
Engels:	Golden-winged parakeet.
Frans:	Petite perruche à menton orange.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Het amazonegebied in Brazilië, oost Venezuela en de Guyana's.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS CHRYSOPTERUS:

Van de oranjevleugelparkiet (*Brotogeris c. chrysopterus*) zijn de volgende ondersoorten bekend:

- B. c. *tuipara*. Deze wordt hierna apart beschreven.
- B. c. *chrysosema* ook wel de goudvleugelparkiet genoemd. Deze ondersoort komt voor nabij de Madeira rivier en het amazonegebied en noordelijk van Mato Grosso en Brazilië. Op het voorhoofd bevindt zich een smalle geel – oranje voorhoofdsband, doch de handdekveren zijn geel. Het formaat is wat groter, 20 cm.
- B. c. *solimoensis*. Deze ondersoort komt voor in het bovenstroomgebied van de Amazonerivier in Noord Brazilië. Het voorhoofd is bleker, meer roodachtig bruin en een geelachtig bruine kinvlek. 17 cm.
- B. c. *tenuifrons*. Komt voor in Noord - west Brazilië. Lijkt op de B.c. *chrysopterus*, maar mist de voorhoofdsband.

MUTATIES VAN DE ORANJEVLEUGELPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de oranjevleugelparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 16 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken
Staart:	Kort wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	Aan het voorhoofd bevindt zich een smalle zwartbruine streep, schedel, achterkop en nek zijn groen met een blauwe waas. De teugel, oordekveren en wangen zijn groen, aan de kin een oranje vlek, die echter meestal maar zwak zichtbaar is.
Vleugels:	Vleugelbocht, kleine, middelste en grote vleugeldekveren zijn groen. De handdekveren zijn oranje. De handslagpennen zijn violet blauw met groene zoom. De ondervleugeldekveren zijn groen, de onderzijde van de slagpennen zijn blauwgroen.
Lichaam:	De lichaamskleur is groen op de mantel iets donkerder.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn groen, de staartveren zijn groen, aan de onderzijde bleekblauwgroen.
Ogen:	De ogen zijn donkerbruin. De oogring is vuilwit
Poten:	De poten zijn donker vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn donkervleeskleurig.
Snavel:	De snavel is hoornkleurig.

Bijzonderheden:

De *Brotogeris c. chrysopterus* wordt als nominaatvorm omschreven.

Overige benamingen *Perruche à ailes jaunes*. Rio negro parakeet, Goudvleugelparkiet,

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

TUIPARA PARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris chr. tuipara
Duits:	Tuiparasittich.
Engels:	Golden fronted parakeet.
Frans:	Perruche Touipara.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Ten zuiden van de benedenloop van de Amazone van Tapajoz tot Para en in de bossen langs de kust van Noord - oost Maranhao

MUTATIES VAN DE TUIPARAPARKIET:

Voorzover bekend zijn er bij de tuiparaparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 16 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.
Staart:	Kort wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	Aan het voorhoofd bevindt zich een oranje voorhoofdsband, schedel, achterkop en nek zijn groen met een blauwe waas. De teugel, oordekveren en wangen zijn groen, aan de kin een oranje vlek, die echter meestal maar zwak zichtbaar is.
Vleugels:	Vleugelbocht, kleine, middelste en grote vleugeldekken zijn groen. De handdekveren zijn oranje. De handslagpennen zijn violet blauw met groene zoom. De ondervleugeldekken zijn groen, de onderzijde van de slagpennen zijn blauwgroen.
Lichaam:	De lichaamskleur is groen op de mantel iets donkerder.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn groen, de staartveren zijn groen, aan de onderzijde bleekblauwgroen.
Ogen:	De ogen zijn donkerbruin. De oogring is vuilwit
Poten:	De poten zijn donker vleeskleurig.
Nagels:	De nagels zijn donkervleeskleurig.
Snavel:	De snavel is hoornkleurig.

Bijzonderheden:

Overige benamingen: Perruche à front jaune.

Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.

TUIPARKIET (Man en pop):

Wetenschappelijke naam:	Brotogeris sanctithomae.
Duits:	Tuisittich.
Engels:	Tui parakeet.
Frans:	Perruche tui.

VERSPREIDINGSGEBIED:

Amazonegebied west Brazilië, Ecuador en Peru.

ONDERSOORTEN VAN DE BROTOGERIS SANCTITHOMAE:

Van de Brotogeris s. Sanctithomae is de volgende ondersoort bekend:

- a. Brotogeris s. takatsukasae. Deze ondersoort komt voor in de benedenloop van de Amazone van Obidos tot Santarem, in Noord Brazilië. Heeft een gele streep achter het oog. Hoofdzakelijk, maar niet altijd, meer geel intensief gemarkeerd op het voorhoofd en voorkruin.

MUTATIES VAN DE :

Voorzover bekend zijn er bij de Tuiparkiet geen mutaties opgetreden.

FYSIEKE STANDAARD:

Formaat:	Ongeveer 17 cm.
Model:	Kort gedrongen lichaam, moet een robuuste indruk maken.
Staart:	Kort wigvormig.

KLEURBESCHRIJVING:

Kop en masker:	Het voorhoofd en het voorste deel van de schedel zijn geel, de achterkop is groen, de nek groen met een licht blauwachtige waas, de teugel is gedeeltelijk geel, de oordekveren groen, de wangen groen met licht blauwachtige waas.
Vleugels:	De vleugelbocht, de kleine, middelste en grote vleugeldekveren zijn groen, ondervleugeldekveren zijn geelachtig groen. De handdekveren, de handslagpennen en de slagpennen zijn groen aan de bovenzijde, aan de onderzijde blauwgroen.
Lichaam:	Hals, bovenborst, onderborst, buik zijn geelachtig groen, de rugveren zijn groen, de onderrugveren zijn geelachtig groen.
Staart:	De onderstaartdekveren zijn geelachtig groen, de staartveren zijn aan de bovenzijde groen, aan de onderzijde geelgroen.
Ogen:	De naakte oogring is grijs, de iris geelachtig.
Poten:	De poten zijn licht grijsbruin.
Nagels:	De nagels zijn lichtbruin.
Snavel:	De snavel is bruin, de washuid is lichtgrijs.

Bijzonderheden:

De Brotogeris s. sanctithomae wordt als nominaatvorm omschreven.
Overige benamingen: Perruche de St. Thomas, Geelkopparkiet
Er is uiterlijk geen geslachtsonderscheid tussen man en pop.